

NGB art 30

Het ambt:

1 positie

2 bedoeling

3 taken

4 personen

Gemeente,

Elke vereniging heeft een bestuur. Dat geldt een fanfare, een voetbal- of volleybalclub, een school, christelijk of openbaar. Een vereniging heeft een bestuur. Een bestuur dat de vereniging leiding geeft naar de wens van de leden of de meeste leden in elk geval en om de belangen te behartigen van de leden.

Als dan een kerkelijke gemeente een kerkenraad heeft, dan lijkt het dat dat hetzelfde is. Dat de kerkenraad het bestuur van de kerk is zoals elke vereniging een bestuur heeft. Maar dat is niet zo. Daarom zegt artikel 30 ook dat de predikant, de ouderlingen en diakenen zijn als een raad der kerk. Als een bestuur. Het lijkt erop, maar het is toch fundamenteel anders.

Allereerst omdat de kerk geen vereniging is. Want van een vereniging wordt je lid als je erin mee wilt doen, je hebt zin in die muziek of in die sport. En als die zin over is, dan kun je een paar jaar later bedanken als lid. Je wordt lid omdat je het wilt en zolang als je het wilt. Maar zo is de kerk, de gemeente niet. Daarom al niet omdat je lid wordt van de kerk niet door je aan te melden, maar door Gods verbond. Baby's zijn al lid van de kerk! Van geslacht op geslacht zonder dat ze erom vragen. De kinderdoop is het teken en zegel dat zij lid zijn van de gemeente. Dooplid van de kerk. En belijdend lid van de kerk word je omdat de HEERE in je hart werkt. Omdat God het geloof schenkt en inlijft in Zijn Zoon Jezus Christus. En zo wordt je levend lid van de kerk en dan zul je het ook altijd blijven. Nee, de kerk is geen vereniging vanuit mensen, maar gemeente vanuit God.

Daarom is de kerkenraad ook geen bestuur om de wil van de leden te doen en hun belangen te behartigen, nee, de kerkenraad is er vanuit Christus. Christus is het Hoofd van Zijn Kerk, van Zijn Gemeente. Toen Hij op aarde was gaf Hij Zelf leiding aan Zijn discipelen. Hij leerde hen, onderwees hen, regeerde hen. Maar nu Christus ten hemel gevaren is laat Hij Zich vertegenwoordigen door de ambtsdragers. Efeze 4 zei dat heel duidelijk: Hij heeft gegeven. De kerkenraad vertegenwoordigt Christus. Om de gemeente te leren, te regeren.

1 positie

De kerkenraad vertegenwoordigt Christus om de gemeente namens Hem te leren en te regeren. Dat wil zeggen dat de kerkenraad heeft te leren en te regeren zoals Christus dat zou doen als Hij op aarde rondwandelde. De kerkenraad is er niet om de wil van de gemeenteleden op te volgen, al zal zij wel met wijsheid daarmee omgaan met wat er in de gemeente leeft.

De kerkenraad is er ook niet om eigen stokpaardjes de gemeente op te leggen. Nee, wat zou Christus willen en doen? Dat is de verantwoordelijkheid van de kerkenraad. Leiding geven namens Christus, naar Zijn wil.

En dat betekent dat de gemeente nooit mag wensen dat de kerkenraad nou eens wat meer naar mij luistert, naar ons luistert. Dat een deel van de gemeente nooit mag wensen dat de kerkenraad nou eens doet wat wij willen. Nee, de gemeente heeft te wensen dat de kerkenraad de wil van Christus zal doen. Naar Christus' voorbeeld zal handelen en spreken en beslissen.

Vervolgens houdt het ook in dat als de kerkenraad binnenkomt, predikant, ouderling, diaken, dat dan dus eigenlijk Christus binnentreedt. De kerkenraad vertegenwoordigt Christus. Hij treedt binnen. Daarom is een kerkdienst ook van een unieke orde. Daar is Christus vertegenwoordigt door de ambten. Kijk, alle verenigingen en kringen zijn ook heel nuttig, en daar heb je jezelf ook af te vragen of je daar zomaar altijd overal weg kan blijven en of het niet nuttig is om daar ergens aan deel te nemen. Maar de kerkdienst is uniek. Daar zijn de ambten. Daar is Christus. De kerkdienst is inzetten van Christus. Daar is Hij Zelf. Daarom hoor je daar ook te zijn. Zondags en doordeweeks. Want waar Christus is en wat namens Hem is ingezet daar mag je niet verstek laten gaan. Dan ben je ongehoorzaam aan Christus en ontrouw aan Zijn inzetten. En als de kerkenraad dan binnenkomt mag er aandacht en eerbied zijn. Alsof Christus binnentreedt. Daarom mag er in de eredienst aandacht en eerbied zijn. Ook in je houding en gedrag. Je gaat niet naar je vriend, of naar de buurman, of naar de snackbar, je gaat naar de plaats waar Koning Jezus is. Dat mag te merken zijn. Ook in je kleding en outfit. Want je bent daar waar Christus is. Waar de Koning van de Kerk is. Denk eens wat het Johannes deed toen Jezus op Patmos hem verscheen. En zou je, als het zo ligt, huisbezoek kunnen weigeren? Als een vertegenwoordiger van Christus vraagt om te mogen komen?

Vervolgens vloeit hier ook uit voort dat de kerkenraad uit mannen bestaat. Dat is maar niet omdat we dat zo gewend zijn, omdat het vreemd zou zijn als het anders was, maar dat is naar de Schrift. Christus is het Hoofd van Zijn Kerk. Het Hoofd regeert. Vanuit het hoofd sturen zenuwen alle andere ledematen en organen aan. Het hoofd regeert. En de man is ook hoofd, hoofd van de vrouw. Hij kan Christus vertegenwoordigen als Hoofd. Hem komt ook het leren en regeren toe volgens de Bijbel. In elk geval in de kerk en de gemeente. Ambtelijk leren en regeren zijn taken voor de man. Kijk, incidenteel, als de nood aan de man is, treden vrouwen op in de Bijbel als richters, profetes. Omdat de reguliere ambten van

priester en koning hun taak verzaken. Dan treedt een vrouw op om terug te roepen en te alarmeren. Maar de vaste ambten in normale situatie zijn voorbehouden aan de man. Een kerk, een gemeente die dat loslaat handelt niet in de geest van Christus en bedroeft de Geest.

2 bedoeling

Waar gaat het dan om? Het doel? Om de ware religie te onderhouden. Efeze 4: tot de volmaking der heiligen. Het gaat om de religie. Met een Bijbels Woord: de godzaligheid, de vreze des HEEREN, de godsvrucht. Dat die er zijn zal. In de harten, in de huwelijken, in de gezinnen, in de gemeente. De ware religie. Dat is de religie van het geloof in Jezus Christus. Van het hart van de schuldvergeving omwille van Zijn bloed. Het kloppend hart van de vrede met God uit genade voor goddelozen. Dat is de religie die God al de eer geeft. Hij heeft verzoening volbracht en geschonken. Hij heeft verzoening bedacht en laten verwerven door Zijn Zoon te geven. Hij heeft geloof geschonken door Zijn Geest. Hem de eer. De ware religie die zoekt zijn weg bij de open Bijbel. Voedt zich met het Woord, zeker drie maal daags. Die zoekt God in het aanroepen van Zijn Naam, in het gebed dat God aanroept in alle noden. De ware religie die verlangt een heilig leven. Verlangt naar al Gods geboden te wandelen, het vlees te kruisigen en de eerezucht te doden. Daar gaat het om? Is die er? Deze ware religie, deze ware godsdienst, godzaligheid. Is die er in onze harten. Is die er in ons huwelijk? Is die er in ons gezin? Huisgodsdienst. Is die er in de erediensten?

Als er ware religie is, is er ook valse religie. Religie, godsdienst die opkomt uit eigen initiatief. Uit eigen goede bedoelingen. Godsdienst die vanuit de mens is en naar de mens. Godsdienst die nooit met zichzelf aan de grond is gekomen. Die bidt naar zichzelf toe. Die leeft naar zichzelf toe. Die godsdienst kan heel zwaar of heel licht zijn of eruit zien, maar is niet gestorven aan zichzelf. Is niet gekruisigd met Christus. Heeft nooit al het mijne schade en drek leren achten om de uitnemendheid van Christus. Ik ben nooit eraan gegaan met al het mijne. Nooit alles leren onder de vloek te zijn. Godsdienst vanuit jezelf en voor jezelf.

Is er de ware religie? Christus, God de eer, de Schrift het gezag en het gebed tot Hem, het verlangen heilig te leven. In je huwelijk, als je pas getrouwd bent. Is er plaats voor de ware religie elke dag? En als je al langer getrouwd bent wat is er van over? In je gezin. Is er plaats voor huisgodsdienst elke dag? Waarbij de Schrift opengaat en harten opengaan. Harten van God en van ouders, en van kinderen misschien ook dan.

Daar mag/moet het dus op huisbezoek over gaan, over deze dingen.

De ware religie. Die moet onderhouden worden. Dwz.: die moet geoeftend worden. Steeds weer onderhouden worden. Dagelijks. Anders zakt het in. Zoals je bloemen onderhoudt. Die moet je steeds water geven anders verlebden ze. De religie, godsdienst, huisgodsdienst moet je dagelijks onderhouden, anders verslapt het. En daar zit ook de kant in van: bewaren. Bewaren omdat het kostbaar is. Omdat het een schat is. Maar daarom wil satan die aantasten of wegnemen. Satan heeft het gemunt op de religie, de ware godsdienst in hart en huwelijk gezin en gemeente. Bewaar de religie. Tegen aanvallen die er schade aan doen. Waakt over de godsdienst in je leven. In je gezin. In de gemeente.

Zal die er in de toekomst nog zijn? Dat vraagt een kerkenraad zich af: is iets dienstbaar om de ware religie te onderhouden in de toekomst? Of kan het daar afbreuk aan doen? Daar toetst een kerkenraad alles aan naar beste weten en inzicht. Biddend om inzicht van de Heilige Geest.

3 taken

Wat is dan de taak van de ambtsdragers? Wij kennen drie ambten, dat zou ook iets anders kunnen. Er waren tijden dat de diakenen niet tot de kerkenraad behoorden. Daarom waren er ook vrouwelijke diakenen, diaconessen, want zij regeerden en leerden de gemeente niet. Calvijn had vier ambten: de docenten van de theologiestudenten waren bij hem ambtsdrager. Efeze 4 noemt nog evangelisten als ambtsdragers. Dus daar kan wat variëteit inzitten. Maar wij kennen de drie ambten van diaken, ouderling en predikant. En door heel het Nieuwe Testament heen vinden wij ook drie hoofdtaken van de ambtsdragers. Leren, regeren en zorgen. Dat vinden we terug in artikel 30. Daar gaat het over dat de ware leer haar loop hebbe. Dan denken we vooral aan de dienaren van het Woord. Maar de andere ambtsdragers hebben erop toe te zien en mee te denken en te corrigeren, zoals dat onder ons gelukkig met veel liefde en eensgezindheid gebeuren mag. De ware leer. Galaten 1 spreekt Paulus een vervloeking uit over wie een andere leer brengt. Hand 2 geeft aan de de gemeente dagelijks volhardt in de leer der apostelen. De Timotheusbrieven spreken over de gezonde leer.

De ware leer is de leer van de Schrift, de leer van de belijdenisgeschriften. Daarin kun je 5 kernen onderscheiden. Dat er een uitverkiezing is door God de Vader. Dat Jezus Christus stierf voor de Zijnen, Zijn offer was bestemd voor de uitverkorenen, maar wordt aangeboden en is genoeg

voor iedereen. Dat de mens totaal verloren en vijandig is, geestelijk dood. Dat de Heilige Geest wedergeboorte werkt en geloof door een onweerstaanbare kracht. Dat er volharding der heiligen is, gelovigen kunnen niet afvallen van het geloof, maar komen aan in de hemelse heerlijkheid. Dat is de gezonde leer. En dat die zijn loop zal hebben, daar gaat het om. Dat houdt in dat die leer gepredikt kan worden. Dat er een gebouw is, kosteren zijn, organisten opdat die leer verkondigd kan worden. En ook centraal staat. Kijk, je kan nog wel veel meer dingen in de kerkdienst binnenhalen en een plaats geven, maar de verkondiging moet centraal staan. Daarom de sobere aankleding van het gebouw, daarom geen koren, want het Woord staat centraal.

En dat dat Woord zijn loop zal hebben in de toekomst. Dat over 20 en 40 jaar nog deze prediking in hervormd Waarder zijn zal. Dat onze/jullie kinderen en kleinkinderen ook deze gezonde leer zullen ontvangen. Daarom zegt een kerkenraad wel eens 'nee'. Dat is dan om deze prediking te bewaren voor de volgende geslachten. Daarom is er gesprek geweest over wat we zingen in het gemeentelven: dat moet passen bij de gezonde leer. Om daarbij de generaties te bewaren. Terwijl in zovele gemeenten we zien dat de gezonde leer verwaterd is. Je hoort er nauwelijks meer overuitverkiezing, je hoort dat Jezus voor iedereen gestorven is, en over geestelijke dood en vijanden van God hoor je helemaal niet meer.....

En dan dat die leer zijn loop hebbe in mensenharten. Ingang vindt in het hart door geloof en bekering. Dat is wel de spits. Daar gaat het om. Dat er waar geloof komt. In Christus, om God te eren en te dienen. Daarom hoort een kerkenraad, een dominee zo te bidden. Om bekeringen, opwekking, dat het Woord zijn loop hebbe in mensenharten. Want wat hebben we aan een gemeente die in alles zuiver is, maar waarin mensen onbekeerd zijn en blijven en toch tevreden zijn.... Er moeten bekeringen zijn!

Als gemeente mag je wel veel bidden voor de ambtsdragers. Dat zij de ware leer verkondigen. De gezonde leer. Die is als voedsel. Ongezond voedsel maakt ziek, vergiftigd voedsel nog erger.

Ten tweede dat er geregeerd wordt. Dat is vooral taak van de ouderlingen. Regeren, heel de gemeente, maar ook ieder lid afzonderlijk. Leiding geven. Op huisbezoek. Als het gesprek mag gaan over de geestelijke dingen, over het mens zijn naar de eeuwigheid. Om Gods zaak naar voren te brengen, het op te nemen voor de HEERE en Zijn rechten. Dat heeft de kant in zich van vertroosten. De verbrokenen van hart en verslagenen van geest. Van vermanen, als er afdwaling is. Van weerleggen

als er dwaling is. Van bestraffen als er overtredingen zijn, op geestelijke wijze, nederig, ootmoedig en liefdevol. Als gemeente mag je wel veel bidden voor de ouderlingen. Dat zij juiste raad mogen geven. Juiste zielzorg. Om te beschermen tegen wat van de Heere afvoert en afleidt.

Ten derde dat armen en bedrukten geholpen en getroost worden. Dan denken we vooral aan de diaken. Om armen te ondersteunen, dan denken we in financieel opzicht. En dat is meer en meer weer nodig in onze samenleving. Maar ook hulpbehoevenden in ander opzicht. Mentaal, door ziekte, door ouderdom, door psychische klachten. Dan mag de gemeente wel bidden voor de diaken dat zij de juiste nood mogen zien en de juiste hulp mogen en kunnen bieden. Iemand zei eens: de predikant is de mond van Christus, de ouderlingen zijn de ogen van Christus, de diakenen zijn de handen van Christus.

4 personen

Daarom moeten er voor de ambten personen worden verkoren, verkozen die getrouw zijn en naar de regel uit I Timotheus 3. Allereerst: getrouwe mensen. Getrouw betekent in de Bijbel allereerst: gelovig. Dat ambtsdragers zelf gelovig zijn. Weten Wie Jezus Christus is. Daarom verlangen wij zeer dat ambtsdragers in onze gemeente avondmaalgangers zijn. Persoonlijk de weg weten tot Christus en met Christus. Als je die weg zelf niet kent, hoe zul je dan anderen op die weg voorgaan en leiding geven? Kennis van de Heere Jezus. In het bevestigingsformulier voor predikanten staat ergens heel eenvoudig en diep: heb Christus lief.

Getrouw betekent ook volhardend, trouw. Trouw aan de Schrift, trouw aan de religie, trouw in persoonlijke godsdienstoefening.

Maar toch is niet elke gelovige geschikt om ambtsdrager te zijn. Zoals I Timotheus aangeeft. Zij dienen te zijn bekwaam om te leren. Met kennis van de ware leer. Inzicht in de Schrift. Mannen die gelezen hebben en lezen over de werken van God. Dat zijn vaak de mannen die niet veel tijd aan de media besteden. Want mannen die tv hebben en veel kijken komen meestal niet aan lezen van een goed boek en verdiepen in de waarheid van God toe. En dat is juist zo nodig voor een ambtsdrager. Kennis van de leer.

En een heilig leven. Voorbeeld voor anderen. In gastvrijheid, in liefde tot anderen, in omgang met geld en drank en zijn vrouw, niet driftig en vol uitvallen. Waar anderen, jongeren een voorbeeld aan kunnen nemen. Als de ouderling open internet heeft of lijkt te hebben kunnen anderen al gauw denken dat dat blijkbaar zo gevaarlijk niet is.

Vervolgens iemand die kan leiding geven. Die zichzelf verloochenen kan en met verstand en beleid regeren. Die dus ook kan luisteren. Die kan luisteren op huisbezoek. Die goede vragen weet te stellen. Die raad kan geven. Een vlotte babbel hebben is nog wat anders dan leiding kunnen geven aan ziele- en levensvragen.

Ja, je denkt bij jezelf: wie kan dan ambtsdrager worden? Gelukkig. Het is niet best als iemand denkt: o daar ben ik geknipt voor, waarom hebben ze mij niet eerder op dubbeltal gezet of gekozen? Nee, want de kern van alles is: houdende de verborgenheid des geloofs in een rein geweten. De verborgenheid van het geloof: HEERE, ik kan het niet, ik heb het niet, maar schenkt U het mij. Vult U er mij mee, maakt U er mij bekwaam voor. En waar vallen we dan op terug? Op wat de HEERE tot Gideon zei: "Ga heen in deze uw kracht, Ik zal met u zijn, heb Ik u niet gezonden?"

Gemeente, bidt voor de ambtsdragers! Dat is zo nodig! En bid om ambtsdragers. Dat er zulke ambtsdragers zijn zullen ook in de toekomst. Zullen de jongens die nu 14 zijn over 20 jaar ambtsdrager zijn? Of leidinggevende aan een vereniging. En de meisjes leidinggevende? Dat is iets voor de opvoeding. Waar voeden we onze kinderen voor op? Bidt u wel eens: geef dat onze zoon ambtsdrager mag worden? Geef dat onze dochter een taak in Uw kerk mag krijgen later? Want Uw gemeente heeft ambtsdragers nodig. Er moeten bestuurders en managers zijn van bedrijven en instellingen, maar meer nog: er moeten ambtsdragers zijn voor Uw Kerk.

Amen